

PUSULA

BİLAL SARI MAHMUT - DOĞA KASAP - ENİSE MOLLA AHMET - NAGİHAN AGA
SEHER AHMET - SEVKAN TAHSİNOĞLU - YILDIZ CAFER

DR. SADIK AHMET ANMA ETKİNLİĞİNDEN BİR FOTOĞRAF

DR.SADIK AHMET FUTBOL TURNUVASI FİNALİNDEN BİR FOTOĞRAF

- DR. SADIK AHMET VEFATININ 31. YIL DÖNÜMÜNDE ANILDI
- 15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLÎ BİRLİK GÜNÜ GÜMÜLCİNE'DE ANILDI
- 16. DR. SADIK AHMET FUTBOL TURNUVASI TAMAMLANDI

İÇİNDEKİLER

02	GÜNCEL KONULAR	17	ÖZGÜN BÖLÜM / SUÇLU KİM?
06	BESLENME BİLİMİ / GEBELİĞE HAZIRLIK DÖNEMİNDE BESLENME	19	YAŞAM / SU TASARRUFU: GELECEĞE BIRAKACAĞIMIZ EN DEĞERLİ MİRAS
09	EDEBİYAT / HIÇLIKTEKİ KÖPRÜ	21	YÖRESEL LEZZETLER / PEKMEZLİ UN (KAŞIK) HELVASI
10	EĞİTİM / ANLATAMIYORUM	22	SİZİN KALEMİNİZ / ÖZLEDİM DEMEK YETMEZ...
12	GELENEK GÖRENEKLERİMİZ / TÜRBELERDEKİ YEŞİL ÖRTÜNÜN ANLAMI VE MANEVİ DEĞERİ	24	ÇOCUKLARIN KALEMİ
13	İÇİMİZDEN BİRİ / SÖYLEŞİ		

İLETİŞİM:
EGNATIAS 75, 69100 KOMOTİNİ
TEL: +302531029705

PUSULA DERGİ
KOORDİNATÖR | TASARIM
ENİSE MOLLA AHMET

TEMMUZ AYI DÜZELTMELER
SADIK ALİ NALBANT

Sizin de yayınlamamızı istediğiniz şiirleriniz, yazılarınız, resimleriniz ve çektiğiniz fotoğraflar varsa, bize info@btaytd.com e-posta adresinden gönderebilirsiniz.

DR. SADIK AHMET, VEFATININ 31. YIL DÜNÜMÜNDE ANILDI

Batı Trakya Türklerinin hak arama mücadelesinin simge ismi, Dostluk Eşitlik Barış Partisinin kurucusu ve eski bağımsız milletvekili Dr. Sadık Ahmet, vefatının 31. yıl dönümünde Gümölcine Kahveci Mezarlığı'ndaki kabri başında düzenlenen törenle anıldı. Geniş katılımı ile gerçekleştirilen programda birlik ve beraberlik mesajları verilirken, Batı Trakya Türk Azınlığının hak mücadelesinin kararlılıkla sürdürüleceği vurgulandı.

Anma törenine Türkiye Dışışleri Bakan Yardımcısı Zeki Levent Gümrükçü, İYİ Parti Genel Başkanı Müsavat Dervişoğlu, Türkiye'nin Atina Büyükelçisi Çağatay Erciyes, Türkiye'nin Gümölcine Başkonsolosu Aykut Ünal, Dr. Sadık Ahmet'in eşi Işık Sadık Ahmet ve ailesi ile Batı Trakya Türk toplumunun kurum ve kuruluşlarının temsilcileri katıldı. Programa ayrıca Türkiye, Bulgaristan ve Kuzey Makedonya'dan siyasetçiler, belediye başkanları, sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve çok sayıda soydaş da iştirak etti.

Törende konuşan Türkiye Dışışleri Bakan Yardımcısı Zeki Levent Gümrükçü, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın anma dolayısıyla gönderdiği mesajı katılımcılarla paylaştı. Cumhurbaşkanı Erdoğan mesajında, Dr. Sadık Ahmet'in ömrünü Batı Trakya Türk Azınlığının hak ve hukuk mücadelesine adadığını belirterek, karşılaştığı tüm baskı ve engellemelere rağmen davasından asla vazgeçmediğini ifade etti. Mesajda ayrıca Türkiye'nin, Batı Trakya Türk Azınlığının eğitim, din ve vicdan özgürlüğü ile vakıfların yönetimi başta olmak üzere temel hak ve özgürlüklere ilişkin meşru taleplerine destek vermeyi sürdüreceği vurgulandı.

15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLÎ BİRLİK GÜNÜ GÜMÜLCİNE'DE ANILDI

15 Temmuz Çarşamba günü, “15 Temmuz Demokrasi ve Millî Birlik Günü” dolayısıyla Türkiye’nin Gümölcine Başkonsolosluğunda anma programı düzenlendi. Program, bir dakikalık saygı duruşu ve İstiklal Marşı’nın okunmasıyla başladı. Ardından Gümölcine Müftülüğüne bağlı din görevlisi İsmail Ahmet tarafından Kur’an-ı Kerim tilaveti okundu.

Programın açılış konuşmasını Batı Trakya Türk Azınlığı Danışma Kurulu Başkanı ve İskeçe S. Müftüsü Mustafa Trampa yaptı. Akabinde sözü alan Türkiye’nin Gümölcine Başkonsolosu Aykut Ünal ise konuşmasında, 15 Temmuz hain darbe girişiminin üzerinden 10 yıl geçtiğini hatırlatarak yaşananların Türkiye Cumhuriyeti’ni ve millet iradesini hedef alan bir ihanet girişimi olduğunu söyledi. FETÖ’nün yıllar boyunca farklı kimlikler altında örgütlendiğini ve devlet kurumlarına sızarak darbe girişimini planladığını belirten Ünal, örgütün farklı kisveler altında faaliyetlerini sürdürme çabasında olduğunu dile getirdi.

Batı Trakya Türk Azınlığının, Türkiye’nin karşı karşıya kaldığı her zorlu süreçte olduğu gibi 15 Temmuz gecesinde de anavatanın yanında yer aldığını belirten Ünal, İstanbul Çengelköy’de darbecilerin açtığı ateş sonucu şehit düşen Batı Trakyalı gazeteci Mustafa Cambaz’ın bu dayanışmanın sembol isimlerinden biri olduğunu söyledi.

Anma programı, Gümölcine Seçilmiş Müftüsü İbrahim Şerif’in yaptığı duanın ardından sona erdi.

16. DR. SADIK AHMET FUTBOL TURNUVASI TAMAMLANDI

Batı Trakya Türklerinin unutulmaz lideri ve Dostluk, Eşitlik, Barış (DEB) Partisi Kurucu Genel Başkanı Dr. Sadık Ahmet anısına bu yıl 16'ncısı düzenlenen Dr. Sadık Ahmet Futbol Turnuvası, 23 Temmuz Perşembe akşamı Çepelli Köyü Stadı'nda oynanan final karşılaşmalarıyla sona erdi.

Derneğimiz bünyesinde faaliyet gösteren Genç Akademisyenler Topluluğu tarafından organize edilen turnuvada, büyükler kategorisinde Bekirli Köyü takımı şampiyonluk kupasını kaldırırken, çocuklar kategorisinde ise Çepelli Kartalları turnuvayı birinci olarak tamamladı.

Final müsabakalarının ardından gerçekleştirilen ödül töreninde, dereceye giren takımlara kupa ve madalyaları takdim edildi. Turnuva boyunca centilmence mücadele eden tüm takımlar ve sporcular da gösterdikleri performans dolayısıyla alkışlarla ödüllendirildi.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Dr. Sadık Ahmet Futbol Turnuvası, sporun dostluk ve dayanışmayı güçlendiren yönünü ön plana çıkararak farklı köylerden gençleri ve sporseverleri aynı çatı altında buluşturdu. Yoğun katılımın gerçekleştiği organizasyon, birlik ve beraberlik duygularını pekiştiren anlamlı bir spor etkinliği olarak hafızalarda yerini aldı.

NEZAKET ZİYARETİ

Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği Yönetim Kurulu üyeleri, 9 Temmuz Perşembe günü Trakya İşadamları Derneği'ne nezaket ziyaretinde bulundu. Samimi ve yapıcı bir atmosferde gerçekleşen ziyarette, iki derneğin faaliyetleri hakkında karşılıklı bilgi alışverişinde bulunuldu. Görüşmede, Batı Trakya Türk toplumunun eğitim, ekonomi, girişimcilik ve sosyal yaşamına katkı sağlayabilecek ortak çalışmalar ile gelecekte hayata geçirilebilecek iş birliği imkânları ele alındı. Taraflar, sivil toplum kuruluşları arasındaki iletişim ve dayanışmanın güçlendirilmesinin toplum yararına önemli katkılar sağlayacağını vurgulayarak, ortak projeler geliştirilmesi ve farklı alanlarda iş birliğinin artırılması yönündeki temennilerini dile getirdi.

Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği Yönetim Kurulu, nazik ev sahipliği ve misafirperverlikleri dolayısıyla Trakya İşadamları Derneği Yönetim Kurulu'na teşekkür etti. Ayrıca, bu tür ziyaretlerin kurumlar arasındaki ilişkilerin güçlenmesine ve ortak hedefler doğrultusunda verimli çalışmaların geliştirilmesine katkı sağlayacağına olan inancını ifade etti.

DERNEĞİMİZE ZİYARET

Edirne Trakya Üniversitesi Dış İlişkiler Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü Dr. Öğr. Üyesi Rifat Gürgendereli ve beraberindeki personel, derneğimizi ziyaret etmiştir.

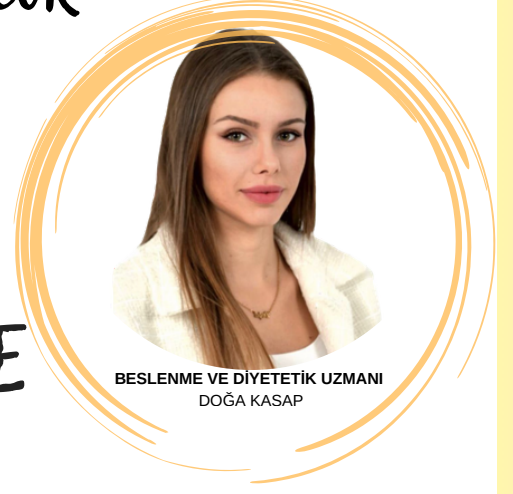
Gerçekleştirilen ziyarette, karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuş ve iş birliği imkânları üzerine değerlendirmeler yapılmıştır.

BİR YAŞAMIN İLK ADIMLARI ANNE - ÇOCUK BESLENMESİ SERİSİ –I

GEBELİĞE HAZIRLIK DÖNEMİNDE BESLENME

BESLENME VE DİYETETİK UZMANI
DOĞA KASAP

SAĞLIKLI BİR GEBELİĞİN TEMELLERİ DOĞRU BESLENMEYLE ATILIR

Gebelik, yalnızca bebeğin gelişimi için değil, annenin sağlığı açısından da yaşamın en önemli dönemlerinden biridir. Ancak sağlıklı bir gebelik, gebelik testi pozitif çıktıktan sonra değil, gebelik planlanmaya başlandığı andan itibaren başlar. Uzmanlar, gebelik planlayan kadınların en az 3 ay öncesinden beslenme düzenlerini gözden geçirmelerini, yaşam tarzlarını iyileştirmelerini ve gerekli vitamin-mineral desteklerini hekim kontrolünde kullanmalarını önermektedir.

Planlı bir gebeliğin olması, ileride karşılaşılabilecek zorlukların daha kolay ve bilinçli bir şekilde atlatılmasını sağlar. Pek çok anne adayı, gebe kaldığını birkaç hafta geçtikten sonra anlar. Oysa bu ilk haftalar, fetus için en kritik dönemlerdir. Çünkü organlar bu dönemde oluşur ve bu dönemde fark edilmeden kullanılan sigara, alkol ve bazı ilaçlar, bebeğin normal gelişimini engelleyebilir. Vücudu gebelik dönemine hazırlamak ve bu dönemin daha rahat geçmesini sağlamak için gebelik öncesinde fazla kilolardan kurtulmak kritik rol oynar. Ancak vücudu zayıf düşürebilecek ağır diyetlerden kaçınmak gerekir. Son dönemde yapılan birçok araştırma, hamile kalmayı planlayan kadınların hamile kalmadan önce vücutlarını sağlıklı beslenerek hazırlamalarını önermektedir.

Bunun için en önemli konulardan biri annenin ideal kilosunda olması, bir diğeri ise bebeğin ihtiyaç duyacağı folik asit, demir, kalsiyum ve omega-3 gibi besin öğelerinin vücutta yeterli düzeyde depolanmasıdır. Anne olmak isteyen her kadın unutmamalıdır ki sağlıklı bir hamilelik, sağlıklı bir vücutta başlar.

Gebelik öncesi dönemde doğru beslenme; doğurganlığı destekler, sağlıklı yumurta kalitesine katkı sağlar, bebeğin organ gelişiminin temelini oluşturur ve gebelik sırasında görülebilecek bazı komplikasyonların riskini azaltabilir.

Gebeliğe Hazırlık Sürecinde Beslenmenin Temel Hedefleri

İdeal Kilo ile Gebeliğe Başlamak

Vücut kitle indeksinin (VKİ) normal aralıkta olması önerilir.

İdeal VKİ = Vücut ağırlığı (kg) ÷ Boy² (m²)

Değerlendirme:

- <18,5: Zayıf
- 18,5–24,9: Normal
- 25,0–29,9: Fazla kilolu
- ≥30: Obezite

Gebelik öncesinde VKİ'nin 18,5–24,9 kg/m² aralığında olması, düzenli yumurtlamayı desteklerken gebelik diyabeti ve hipertansiyon riskini azaltmaya yardımcı olabilir. Ayrıca preeklampsi riskinin düşürülmesine de katkı sağlayabilir.

Kafein Tüketimi

Aşırı kafein tüketiminden kaçınılmalıdır. Genellikle günlük toplam kafein alımının 300 mg'ın altında tutulması önerilir. Kafein yalnızca kahvede değil; çay, enerji içecekleri, kola ve çikolatada da bulunur.

Kafein; kadınlarda yumurtlamayı ve menstrüasyonu, erkeklerde ise sperm kalitesini etkileyebilmektedir. Bu nedenle anne ve baba adaylarının gebeliğe hazırlık döneminde yüksek miktarda kafein tüketmesi, üreme sağlığını olumsuz etkileyebilir. Gebe kalındığında ise düşük riskini yaklaşık %31 artırdığı belirtilmektedir.

Alkol ve Sigara Kullanımı

Gebelik planlandığı andan itibaren sigara bırakılmalı ve alkol kullanılmamalıdır. Aynı zamanda pasif sigara maruziyetinden de kaçınılmalıdır.

Baba Adayının Beslenmesi

Araştırmalar, baba adayının yaşam tarzı ve beslenmesinin de sperm kalitesi ve gebelik şansı üzerinde etkili olabileceğini göstermektedir. Baba adaylarının sağlıklı kiloda olması, düzenli egzersiz yapması, sigara ve alkolden uzak durması ve yeterli uyuması sperm kalitesini artırabilmektedir. Ayrıca antioksidanlardan zengin bir beslenme düzeninin benimsenmesi de önemlidir.

Vitamin ve Mineral Depolarının Yeterli Hale Getirilmesi

Folik Asit Takviyesi: En Kritik Vitamin

Her gün 0,4 mg folik asit desteğine başlamak, gebelik planlayanlar için en önemli noktalardan biridir. Bebeğin merkezi sinir sisteminin gelişmesi için özellikle gebeliğin ilk haftalarından itibaren B9 vitamini (folik asit) alınması büyük önem taşır.

Folik asit vücutta depolanmadığı, gebelik süresince gereksinim arttığı ve doğal besinlerle yeterince karşılanamadığı için her gün alınmalıdır. Taze yeşil yapraklı sebzeler folik asit kaynağıdır. Ancak uzun süre pişirme ve bekletme, besinlerdeki folik asit miktarını azaltır. En çok ıspanak, yer fıstığı, fındık, karnabahar ve kepekli ekmekte bulunur.

Folik asit eksikliğinde, "nöral tüp defekti" olarak adlandırılan ve omurilik kanalının tam kapanamamasına bağlı doğumsal anomaliler görülebilir. Özellikle daha önce folik asit eksikliği saptanmış veya nöral tüp defekli bebek doğurmuş kadınların, gebe kalmayı planladıkları tarihten en az 3 ay önce günlük folik asit kullanımına başlamaları önerilmektedir.

Demir

Gebeliğin ilk trimesterinde demir eksikliği olan kadınların bebeklerinde gelişme geriliği, davranışsal problemler ve öğrenme güçlükleri görülebilmektedir. Bu nedenle gebeliğe yeterli demir depolarıyla başlamak için hazırlık döneminde demir eksikliğinin tedavi edilmesi büyük önem taşımaktadır.

B12 Vitamini

B12 vitamini, nörolojik fonksiyonların sürdürülmesi ve kırmızı kan hücrelerinin oluşumu için önemli bir vitamindir. Düşük B12 vitamini alımı da nöral tüp defektleri ile ilişkilendirilmektedir. Bu nedenle gebeliğe hazırlık döneminde yeterli B12 vitamini alımı oldukça kritiktir. Günlük besinlerle yeterli miktarda B12 vitamini alamayan anne adaylarına, hekim önerisi doğrultusunda takviye yapılmalıdır.

Gebeliğe hazırlık dönemi yalnızca "hamile kalmayı bekleme" süreci değildir; anne ve bebeğin gelecekteki sağlığı için güçlü bir temel oluşturma dönemidir. Dengeli ve çeşitli beslenme, yeterli vitamin ve mineral alımı, sağlıklı yaşam alışkanlıkları ve gerekli durumlarda sağlık profesyonellerinin önerdiği takviyeler; hem gebe kalma olasılığını destekleyebilir hem de sağlıklı bir gebelik sürecine katkı sağlayabilir.

Hiçlikteki Köprü

Eski bir köprü
Yeşil suların üstü
Ağaçların görüntüsü,
Uzaktan gelen baykuşun sesi,
Yolun bittiğinin habercisi.

Rüzgârın nefesi,
Köprünün tek misafiri.
Artık yoktur yolcusu
Ama hiç usanmadan
Taşlarla çarpışmaya devam eder su.

Boşlukta yankılanır nehir,
Ağaçlardan yapraklar dökülür.
Birden ay yükselir,
Sessizliğe bürünür dünya,
Su dalar uykuya.

Anlatamıyorum

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda?
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma ellerinizle?

(Orhan Veli Kanık)

— Öğretmenim, iyi çocuklar nasıldır? Hangi çocuklara iyi çocuk denir? Ben iyi bir çocuk olabilir miyim? Siz iyi bir çocuk muydunuz?

Peş peşe gelen bu sorular, Emre'nin ruh hâlindeki fırtınaları anlatmıyorsa ne olabilirdi ki? Emre, yardım çığlığını öğretmenine ulaştırmak için belki de çok uzun süre düşünmüştü. Öğretmenine güvenebileceğine karar verdiğinde ancak bunu dile getirebildi. Nazlı öğretmen, mesleğini seven, bilinçli bir öğretmendi. Ona kucak açabilecek, dinleyecek, yargılamadan yanında durabilecek biriydi. Emre bundan emindi. Gözlemleri ona bunu gösteriyordu. Tatlı bir dokunuş ve göz temasıyla Emre ile sohbete oturdu Nazlı öğretmen.

— Öncelikle senin düşüncelerin benim için önemli, Emre. Senin fikrin nedir? Bana anlatmak ister misin?

— Siz her zaman bizi dikkatle dinlersiniz, öğretmenim.

— Peki, ilk etapta sen bana fikirlerini anlatsan, ben seni dinlesem... Ne dersin?

— Gerçekten mi? Anlatabilir miyim?

— Öğretmenim, ben bazen yaramazlık yapıyorum. Büyüklerimin istediği gibi davranmak istemiyorum. O zaman da sürekli “Annen seni dokuz ay karnında taşıdı, seni emzirdi, sana bütün olanakları sağladı.” gibi sözlerle azarlanıyorum. Ben bunları bilmiyor muyum sanki? Ama bunları söylerken takınılan yüz ifadesi, o ses tonu, beni o kadar küçültüyor ki... Ben bir çocuğum. Annem ve babam benim doğmamı istemişler ve ben dünyaya gelmişim. Ben kendimi onlara karşı borçlu hissetmek zorunda mıyım?

Eve misafir davet ettiğinizde ona nasıl ki saygıda kusur etmeden davranıyorsanız, çocuğunuza da öyle davranmanız gerekmez mi? Üstelik ben bir çocuğum. Olumlu ve olumsuz duygularım oluyor; üzülebilirim, öfkelenebilirim, korkabiliyorum bazen. Memnun olmadığım durumlar yaşayabiliyorum. Hislerimi ve düşüncelerimi ifade etmek istiyorum. Sözüm kesilmeden, yüzüme bakarak, beni anlamaya çalışan ebeveynlerim olmasını istiyorum.

— Öğretmenim, bazen nasıl bir hızda değiştiğimi ben de anlayamıyorum. Bugün en sevdiğim oyun, bir başka gün hiç sevmediğim bir oyun olabiliyor. Bugün denizi, yarın ormanı sevdiğimi söyleyebiliyorum. Bazen resme, bazen müziğe ilgi duyabiliyorum. Bazen iyi bir sporcu iken, bazen sanat alanındaki etkinlikler ilgimi çekiyor. Ben pek çok şeyi öğrenebilirim, değişebilirim. Bu benim en güçlü tarafım. Zekâm ve yeteneklerim bana, Emre'ye ait. Bunların ölçüsü söz konusu edilmemeli ve başkalarıyla kıyaslanmamalı.

— Belirtmek istediğim en önemli noktalardan biri de kendimle ilgili bilgimin yeterli olmadığıdır. Bilmediklerim, bildiklerimden daha fazla. Ben içimdeki çocuğu büyüklerimle birlikte dinlemek istiyorum. Biliyorum ki içimdeki Emre'yi ne kadar iyi dinlersem, o da o kadar iyi konuşur. Ben de onu daha iyi öğrenir ve keşfederim.

— İşte bu yolculukta büyüklerimin benimle birlikte o patikayı ilgiyle, sohbet içinde, huzurla yürümelerini istiyorum. Yargılamadan, mecburi yön vermeden... Benim bu güzel yolculuğa ihtiyacım var. İyi çocuk, kötü çocuk, yaramaz çocuk, tembel çocuk, başarılı çocuk etiketlerine değil.

— Öğretmenim, benim bu düşüncelerim, hatta en çok da bu hissettiklerim doğru mu, yanlış mı?
— Emreciğim, hiçbir his yersiz değildir. Hislerimizden dolayı asla kendimizi kötü ya da suçlu hissetmemeliyiz.

“Bunda kızacak, kırılacak, üzülecek, korkacak bir şey yok.” diyen kişi, sana duygusal istismarda bulunuyordur. Senin ve herkesin hislerinin varlığı ve yoğunluğu olması gerektiği gibidir. Biz daima hislerimizi sahiplenip onları anlamaya çalışmalıyız. Hislerimizi bir dış kaynağın yönetmesine de asla izin vermemeliyiz.

— Bu güzel sohbet için sana teşekkür ediyorum, Emreciğim. Birlikte el ele güzel bir patikadan yürüdük diye düşünüyorum. Dilediğin zaman başka bir patikayı, yine belki farklı renkte çiçeklerin, ağaçların arasından ilerleyerek ve anlamlandırarak yürüyebiliriz. Benim için çok değerlisin. Yolculuğumuz bitmedi, daha yeni başlıyor.

Sevgiyle kal, Emreciğim.

TÜRBELERDEKİ YEŞİL ÖRTÜNÜN ANLAMI VE MANEVİ DEĞERLERİ

Kültürümüz, geçmişten günümüze kadar birçok manevi değeri içinde barındırmaktadır. Camiler, türbeler, vakıflar ve tarihi eserler, bu değerlerin yaşatıldığı önemli mekânlardır. Türbeleri ziyaret eden birçok kişi, sandukaların üzerinde bulunan yeşil örtüleri fark eder. Peki, bu örtüler neden yeşildir? Sadece bir süsleme amacı mı taşır, yoksa daha derin bir anlamı mı vardır?

Türbelerde sandukanın üzerine serilen örtünün adı puşidedir. Bu örtüler genellikle kadife kumaştan yapılır ve üzerleri altın veya gümüş renkli işlemelerle süslenir. İşlemelerde Kur'an-ı Kerim'den ayetler, Allah'ın isimleri, Peygamber Efendimize salavatlar ve çeşitli dua ifadeleri yer alabilir. Puşide, hem saygının hem de manevi değerin bir sembolü olarak kabul edilir.

Yeşil rengin tercih edilmesi ise İslam kültüründe önemli bir yere sahiptir. Yeşil; huzuru, umudu, bereketi ve cenneti hatırlatan bir renk olarak görülür. Bu nedenle tarih boyunca özellikle din büyüklerinin ve gönül insanların türbelerinde yeşil puşideler kullanılmıştır. Ancak bu uygulama dini bir zorunluluk değildir. Daha çok, asırlardır devam eden kültürel ve manevi bir gelenektir.

Türbeler yalnızca geçmişte yaşamış önemli kişilerin kabirlerinin bulunduğu yerler değildir. Aynı zamanda insanların tarihini, kültürünü ve manevi mirasını hatırladığı mekânlardır. Bir türbeyi ziyaret eden kişi, orada yatan kişinin hayatını, insanlara yaptığı hizmetleri ve bıraktığı güzel eserleri düşünme fırsatı bulur. Bu da bizlere güzel ahlakın, iyilik yapmanın ve topluma faydalı olmanın önemini hatırlatır.

Manevi değerler; sevgi, saygı, merhamet, dürüstlük, yardımseverlik ve vefa gibi güzel davranışları kapsar. Türbelerde kullanılan puşideler de aslında bu değerlere duyulan saygının bir göstergesidir. İnsanlar, kendilerinden önce yaşamış ve topluma örnek olmuş kişileri unutmamaya çalışır. Çünkü geçmişine sahip çıkan toplumlar, geleceğe daha sağlam adımlarla yürür.

Günümüzde gençlerin, teknolojinin ve hızlı yaşamın içinde manevi değerlere de zaman ayırması büyük önem taşımaktadır. Tarihi ve kültürel mirasımızı tanımak, büyüklerimizin hayatından dersler çıkarmak ve geçmişle bağ kurmak kişisel gelişimimize katkı sağlar. Türbeler de bu mirasın önemli parçalarından biridir.

Türbelerde gördüğümüz yeşil puşideler yalnızca bir örtü değildir. Saygıyı, vefayı ve manevi değerleri temsil eden önemli sembollerdir. Bu sembollerin anlamını öğrenmek, hem kültürümüzü daha iyi tanımamıza hem de manevi değerlerimizimize gelecek nesillere aktarmamıza yardımcı olur.

Geçmişimizi tanıdıkça bugünümüzü daha iyi anlar, geleceğimizi de daha bilinçli bir şekilde inşa edebiliriz.

SEVTAP HİNT

“OKUTAN ANNE” PROJESİ KOORDİNATÖRÜ

BİR ÇOCUĞUN HAYALİNE DOKUNMAK SEVTAP HİNT İLE OKUTAN ANNE PROJESİ ÜZERİNE SÖYLEŞİNİN İKİNCİ BÖLÜMÜ

Sizce bir annenin başka bir çocuğun eğitimine destek olması toplumsal olarak ne ifade ediyor?

Okutan Anne Projesi'ne destek veren annelerimizin büyük bir kısmı ilkokul mezunu ve ev hanımı kadınlardan oluşuyor. Buna rağmen kendi evlerinin ve mutfaklarının bütçesinden fedakârlık ederek her ay düzenli olarak bir çocuğun eğitimine katkıda bulunuyorlar. Bu benim için son derece kıymetli ve anlamlı bir davranış.

Çünkü burada yalnızca maddi bir destekten söz etmiyoruz. Bu anneler, kendi ihtiyaçlarından kısmayı göze alarak başka bir çocuğun geleceğine yatırım yapıyorlar. Bir çocuğun eğitime katkıda bulunmanın bir hayatı değiştirebileceğine inanıyorlar. Bu da toplumumuzun eğitime verdiği değer çok güçlü bir göstergesidir.

Özellikle kız çocuklarının eğitimi konusunda son derece hassasız. Kız çocuklarının mutlaka eğitimlerini tamamlamaları, üniversite mezunu olmaları ve kendi ayakları üzerinde durabilecek donanıma sahip olmaları gerektiğine inanıyoruz. Kendi mesleklerini yapmasalar bile eğitimlerini tamamlayıp diplomalarını almalarının ve hayat yolculuklarına güçlü bir şekilde devam etmelerinin çok önemli olduğunu düşünüyoruz.

Bu düşüncüyü paylaşan yüzlerce kadın, yıllardır Okutan Anne Projesi'ne gönülden destek veriyor. Onların desteği yalnızca maddi değil; aynı zamanda umut, dayanışma ve toplumsal sorumluluk bilincinin de bir göstergesi. Bu nedenle verdikleri her katkıyı son derece değerli buluyor ve büyük bir minnetle karşılıyoruz.

Bence bir annenin başka bir çocuğun eğitimine destek olması, toplumun geleceğine sahip çıkması demektir. Çünkü eğitime yapılan her yatırım, aslında daha bilinçli, daha güçlü ve daha umutlu bir toplumun temellerini atmaktadır.

Okutan Anne Projesi sizi kişisel olarak nasıl etkiledi ve değiştirdi?

Aslında çocukluğumdan beri duyarlı ve hassas bir yapıya sahip olduğumu düşünürüm. Ancak Okutan Anne Projesi ile birlikte bu hassasiyetimin daha da derinleştiğini fark ettim.

Eskiden çevremdeki insanların da benimkine benzer hayatlar yaşadığını düşünürdüm. Fakat zamanla şunu gördüm ki bakmakla görmek arasında gerçekten çok büyük bir fark var. Bizler çoğu zaman çevremize bakıyoruz ama insanların yaşadıklarını tam anlamıyla göremiyoruz. Yan komşumuzun hangi zorluklarla mücadele ettiğini, hangi imkânsızlıklar içerisinde yaşamını sürdürmeye çalıştığını çoğu zaman fark edemiyoruz.

Ben hayatımı Okutan Anne Projesi öncesi ve sonrası olarak ikiye ayırıyorum. Çünkü bu proje sayesinde aynı sokakta, aynı mahallede, hatta bazen aynı apartmanda yaşayan insanların ne kadar farklı hayat hikâyelerine sahip olduklarına tanıklık ettim. Büyük mücadeleler veren, sessizce zorluklarla yaşayan ve buna rağmen hayata tutunmaya çalışan pek çok insanla tanıştım.

Bu deneyimler beni hem daha olgun hem de daha duyarlı bir insan hâline getirdi. İnsanların hayatlarına dokunurken empati kurmanın, onları anlamaya çalışmanın ve en önemlisi bunu yaparken onların onurunu korumanın ne kadar değerli olduğunu öğrendim.

Bu nedenle yardım ve dayanışma çalışmalarında en önemli noktanın, insanları rencide etmeden, onların gururunu incitmeden destek olabilmek olduğuna inanıyorum. Okutan Anne Projesi bana yalnızca paylaşmanın değil, aynı zamanda incelik ve saygıyla yaklaşmanın da ne kadar kıymetli olduğunu öğretti.

Bir çocuğun gözlerindeki umudu görmek size ne hissettiriyor?

Bir çocuğun gözlerinin içine baktığımda o gözlerin ıslık ıslık parladığını ve adeta gülümsediğini görmek bana tarifsiz bir mutluluk veriyor. Bir çocuğun hayallerine biraz olsun katkıda bulunabilmek, geleceğe daha umutla bakmasına vesile olabilmek, bu projede emeği geçen herkes için çok özel bir duygu.

Elbette çevremizde ulaşamadığımız, varlığından haberdar olamadığımız ya da eğitim hayalini gerçekleştirmek istediği hâlde maddi imkânsızlıklar nedeniyle bunu başaramayan daha pek çok çocuğumuz olduğunu da biliyorum. Bazen herkese ulaşamamanın üzüntüsünü yaşıyoruz. Ancak yine de dokunabildiğimiz her hayatın çok değerli olduğuna inanıyorum.

Bu noktada aklıma her zaman deniz yıldızı hikâyesi gelir. Sahile vurmuş yüzlerce deniz yıldızının arasından birkaçını yeniden denize bırakabilmek bile onlar için büyük bir fark yaratır. Biz de Okutan Anne Projesi'nde tam olarak bunu yapmaya çalışıyoruz. Ulaşabildiğimiz her çocuğun hayatına umut olmak, onları eğitimle ve bilgiyle buluşturmak için çaba gösteriyoruz.

Bir çocuğun gözlerinde yeniden filizlenen umudu görmek, onun geleceğe dair hayaller kurduğuna tanıklık etmek bana büyük bir huzur ve mutluluk veriyor. Sanırım bu projeyi yıllardır aynı heyecanla sürdürmemizi sağlayan en önemli şey de bu duygu.

Projenin geleceğine dair en büyük hayaliniz nedir?

2008 yılında Okutan Anne Projesi ilk başladığında bu oluşumun yıllar içerisinde nasıl bir noktaya ulaşacağını sık sık düşünürdüm. Destek verdiğimiz çocukların ileride nasıl bir hayat kuracaklarını, hayallerine ulaşıp ulaşamayacaklarını merak ederdim.

Aradan geçen 18 yılın sonunda gördüğüm manzara ise hayal ettiğimden çok daha güzel oldu. Eğitimlerine destek olduğumuz çocukların meslek sahibi olduklarını, kendi ayakları üzerinde durduklarını ve daha da önemlisi bugün başka çocukların eğitimine katkıda bulunmak istemelerini görmek beni son derece duygulandırıyor.

Bazı mezunlarımız, "Biz okuduk, şimdi başkalarının da okumasına vesile olalım." düşüncesiyle projeye destek vermeye başladı. Bu benim için tarif edilmesi zor bir mutluluk. Çünkü bugün bir zamanlar destek verdiğimiz çocuklar, başka çocuklara kimi zaman bir abla, kimi zaman bir yol gösterici, kimi zaman da bir destekçi oluyorlar. Onlar da başka hayatlara dokunuyor, başka hayallerin gerçekleşmesine katkı sağlıyorlar.

Sanırım bundan daha güzel bir hayal düşünemiyorum. Bir iyiliğin başka iyiliklere dönüşmesi, dayanışmanın nesilden nesile aktarılması ve eğitimin yarattığı dönüşümün büyüyerek devam etmesi benim için bu projenin en büyük başarısıdır.

Destek olmak isteyenler size nasıl ulaşabilirler?

Okutan Anne Projesi'ne destek olmak isteyen herkes, Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği'ne başvurarak bizlere ulaşabilir. Projemize maddi veya manevi katkı sunmak, bir çocuğun eğitim yolculuğuna ortak olmak isteyen herkese kapımız açıktır.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bu röportajı tamamlarken özellikle ifade etmek istediğim büyük bir teşekkür borcum var.

Okutan Anne Projesi'nin ilk günlerinden bugüne kadar benimle birlikte yürüyen, projenin her aşamasında emek veren bir çekirdek kadromuz bulunuyor. Bu yolculuk boyunca gösterdikleri özveri, inanç ve fedakârlık sayesinde bugün yüzlerce çocuğun hayatına dokunabilmiş olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Öncelikle bu değerli ekip arkadaşlarıma gönülden teşekkür etmek istiyorum.

Aynı şekilde yıllardır bir çocuğun eğitimine destek olmak için kendi bütçelerinden fedakârlık eden, çocuklarımızın okumasına vesile olan tüm annelerimize de sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Bu proje onların merhameti, duyarlılığı ve dayanışma ruhuyla büyüdü.

Bunun yanında yalnızca annelerimiz değil; dönem dönem projemize önemli katkılar sağlayan iş insanlarımız, zekât ve fitrelerini Okutan Anne Projesi aracılığıyla ihtiyaç sahibi öğrencilerimize ulaştıran hayırseverlerimiz, büyüklerimiz ve ismini açıklamadan destek vermeyi tercih eden çok kıymetli gönül dostlarımız da var. Onların desteğini her zaman yanımızda hissettik.

Bizlere güvenen, omuz veren ve çocuklarımızın geleceğine katkı sunan tüm destekçilerimizin emekleri bizim için son derece kıymetlidir. Her biri, bir çocuğun hayaline, eğitimine ve geleceğine dokunmuştur.

Bu nedenle bugün eğitim hayatına devam eden ve hayallerine doğru yürüyen tüm çocuklarımız adına, geleceğimiz adına, projemize destek veren herkese en içten şükranlarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

SUÇLU KİM?

Son yıllarda ailelerin diline pelesenk olan bir söylem var. İnaniyorum ki bu söylemi duymayan kalmamıştır. Okul bahçelerinde, etkinlik alanlarında; kısacası boş bir zaman yaratılıp isyan edilecek her yerde aynı cümle yankılanıyor: "Z kuşağı şöyle, Z kuşağı böyle..."

Toplumla her zaman iç içe olduğum için ebeveynlerden bir dizi serzeniş ve ardı arkası kesilmeyen şikâyetler duyuyorum. Peki, hiç aynanın karşısına geçip kendimizle baş başa kaldığımızda şu soruyu sorduk mu? Şikâyet ettiğimiz kadar bu durum için bir çözüm düşündük mü? Ya da şikâyet etmekten düşünmeye fırsatımız oldu mu?

Bununla bağlantılı bir diğer konu ise gençlerin dilinden düşmeyen şu sözler: "Siz bizi anlamıyorsunuz, biz sizinle anlaşıyoruz." Peki siz gençler, büyüklerinize öfkelenip bağırarak ya da susmak yerine kendinizi tatlı bir dille ifade etmeyi ne kadar denediniz? Ya da hiç denediniz mi?

Bence bu iki durum da birbiriyle bağlantılı. Sorunun en derinine inildiğinde, kusura bakmayın sevgili aileler ve yetişkinler; gençleri anlayamadınız. Suçladığınız kadar, ne yazık ki sizler de suçlusunuz; bizler de suçluyuz.

Malum, son zamanlarda gelenek ve göreneklerimizde, örf ve adetlerimizde kopukluklar yaşanmaya başladı. Peki, çocuklarımızı küçükken ellerinden tutup bayramlarda veya yaz tatillerinde köylerine götürdük mü? Akranlarıyla buluşturduk mu? Aile büyüklerini bayramlarda ziyaret ettik mi? Bayram ve yaz tatillerinde tatil beldelerine koşarken aile büyüklerimizi ve akrabalarımızı ilk unutan kim oldu?

Sizce böyle bir ortamda büyüyen bir çocuk ne kadar bilinçli, saygılı ve geleneklerine bağlı olabilir? Unuttuğumuz bir söz vardı aslında: "Ağaç yaşken eğilir."

Aile büyüklerimden sıkça duyduğum bir başka serzeniş ise şu: "Bu gençlerin ne millî şuuru var ne de dinî şuuru." Oysa gençlerin ders yükü ve müfredatı oldukça ağır. Adeta bir maratona hazırlanan yarışçılar gibiler. Gelin, bunu torununu çok özlemiş ve ders yoğunluğu nedeniyle uzun zamandır görememiş bir dedeye anlatın; tabiri caizse neredeyse imkânsızdır.

İşte sevgili anne ve babalar, yaz tatili başladı. Çocuklarıyla kaliteli vakit geçirmek isteyen tüm aileler için bu, kaçırılmayacak bir fırsat. Henüz tatil yeni başlamışken aile büyüklerimizle olan sevgi bağlarını güçlendirme vakti.

Kaçımız çocuklarımızla birlikte camide cuma namazında saf tuttu? Kaç çocuğun kahkahası cami avlusunda yankılandı? Oysa çocuklar ve gençler camilerin süsü değil miydi? Kaçımız köyün en bilgesini ziyaret etti? Çocuklarımıza büyüklerin hayat tecrübelerini dinleme fırsatı sundu?

Peki sevgili aileler, evlatlarımızın yaz tatilini güzel geçirmesi için planlar yaparken kaçımız onları bir şehitliği ziyaret etmeye götürdü? Kaçımız, "Bak evladım, bu senin ecdadın; bu senin tarihin. Bunları adın gibi bil. Geçmiş öğren ki aynı acıları bir daha yaşamayasın. Tarihini tanı ki geleceğe daha sağlam adımlarla yürüyebilesin." diyebildi?

Ya da kaçımız oğlunu ya da kızını dizine oturtup birlikte kitap okudu? "Vatan nedir?", "Şehit kime denir?", "Gaziler kimlerdir?", "Onlara neden saygı göstermeliyiz?" sorularının cevaplarını birlikte aradık?

Ne yazık ki çocuklarımızın yarının teminatı olduğunu unuttuk. Onların, gölgesinde dinleneceğimiz ve meyvesinden faydalanacağımız birer fidan olduğunu göz ardı ettik. Bugün nasıl ekilir, nasıl sulanır ve nasıl beslenirse; yarın da öyle filizleneceğini düşünemedik.

O hâlde hatayı yalnızca çocuklarımızda ve gençlerimizde aramayalım.

İnsan kendine şu soruyu sormadan edemiyor:

Peki ya suçlu kim?

Sen mi?

Ben mi?

O mu?

Yoksa hepimiz mi?

SU TASARRUFU: GELECEĞE BIRAKACAĞIMIZ EN DEĞERLİ MİRAS

Su, hayatın başladığı ilk andan bugüne kadar tüm canlıların vazgeçilmez yaşam kaynağı olmuştur. Toprağı yeşerten, sofralarımıza bereket getiren, doğaya can veren ve insan yaşamının devamlılığını sağlayan en büyük zenginliğimiz sudur. Su; vücut ısını dengeleyen, toksinlerin atılmasını sağlayan ve hücrelere oksijen ile besin taşıyan hayati bir sıvıdır. İnsan vücudunun büyük bir kısmı (yaklaşık %60'ı) sudan oluşur ve sağlıklı bir yaşam için her gün yeterli miktarda su tüketmek gerekir.

Su, yaşamın temel kaynağıdır. İçtiğimiz sudan yetiştirdiğimiz ürünlere, sağlığınıza kullandığımız enerjiye, doğadaki canlıların yaşamından günlük ihtiyaçlarınıza kadar hayatın her alanında suya ihtiyaç duyarız. Dünya üzerindeki suyun büyük bölümü tuzludur. Ancak dünyamızın kullanılabilir tatlı su kaynakları sınırsız değildir. Artan nüfus, iklim değişikliği, kuraklık ve bilinçsiz tüketim, temiz su kaynaklarını her geçen gün daha da azaltmaktadır. Bu nedenle su tasarrufu, yalnızca bugünün değil, yarının da en önemli sorumluluklarından biridir.

“Miras” denildiğinde aklımıza genellikle maddi varlıklar, tapular, banka hesapları ya da nesilden nesile aktarılan değerli eşyalar gelir. Çocuklarımıza iyi bir gelecek sunmak için ömrümüz boyunca çalışır, onlara güvenli bir yaşam alanı hazırlamaya gayret ederiz. Ancak gözden kaçırdığımız çok temel bir gerçek vardır: Temiz suya erişimin olmadığı bir dünyada, geride bırakacağımız hiçbir maddi mirasın değeri olmayacaktır. Gelecek nesillere bırakabileceğimiz en hayati, en gerçek ve en paha biçilemez miras; banka kasalarında saklananlar değil, doğanın bize sunduğu kaynakları onlara da yetecek şekilde koruyabilmektir.

Yaz aylarında su tüketimi belirgin şekilde artar. Bahçe sulama, araç yıkama ve günlük kullanım sırasında farkında olmadan büyük miktarlarda su israf edebiliriz. Bugün boşa akan her damla su, aslında gelecek nesillerin hakkından eksilmektedir. Musluğu gereksiz yere açık bırakmak, su kaçaklarını önemsememek veya ihtiyaçtan fazla su tüketmek küçük gibi görünse de milyonlarca insan tarafından tekrarlandığında büyük kayıplara neden olur. Oysa alınacak basit önlemlerle önemli ölçüde su tasarrufu sağlanabilir.

Unutmayalım ki suyun olmadığı yerde yaşam da olmaz. Bugün tasarruf ettiğimiz her damla, yarının bereketi ve umududur.

Diş fırçalarken musluğu kapatmak, kısa süre duş almak, su kaçaklarını zamanında onarmak, çamaşır ve bulaşık makinelerini tam doluyken çalıştırmak, sebze ve meyveleri akan su yerine bir kap içerisinde yıkamak, yağmur suyundan yararlanmak ve bahçeleri doğru saatlerde sulamak gibi basit önlemler hem doğal kaynaklarımızı korur hem de su tüketimini önemli ölçüde azaltır. Su tasarrufu yalnızca bireylerin değil, tüm toplumun ortak görevidir. Ailede öğretilmekle başlayan su bilinci, okulda verilen eğitimle güçlenir ve toplumun her alanına yayılır. Çocuklara küçük yaşlardan itibaren suyun değeri öğretilmeli, doğaya saygı ve kaynakları koruma bilinci kazandırılmalıdır. Çünkü bilinçli yetişen çocuklar, geleceğin en büyük çevre kahramanları olacaktır.

Unutmamalıyız ki temiz su, doğanın bize sunduğu en değerli hazinelerden biridir. Onu korumak yalnızca çevreyi değil; sağlığımızı, tarımı, ekonomiyi ve geleceğimizi de korumaktır. Bugün göstereceğimiz özen, yarın çocuklarımızın ve torunlarımızın temiz suya ulaşabilmesini sağlayacaktır.

Her damla su, geleceğe bırakılan bir umut; her tasarruf ise yarınla yapılan değerli bir yatırımdır. Bugün koruduğumuz her damla su, yarının yaşamına hayat verir. Geleceği korumak için suyu koruyalım.

Yarın çok geç olmadan, bugün elimizdeki her damlaya sahip çıkmak zorundayız. Çünkü su, sadece hayatın kaynağı değil; geleceğe bırakabileceğimiz en kutsal ve en değerli mirastır.

Geleceğin çocuklarına temiz ve yeşil bir dünya bırakmak için:

**SUYU KORUYUN, HAYATI KORUYUN.
UNUTMAYALIM!!!**

Su varsa, hayat vardır.

PEKMEZLİ UN (KAŞIK) HELVASI

Pekmezli un helvası (bazı bölgelerde ismi kaşıkla şekil verildiğinden dolayı un helvası yerine kaşık helvası olarak geçmektedir) Batı Trakya mutfağının geçmişten günümüze taşınan en özel tatlarından biridir. Kavrulan unun mutfağa yayılan kokusu, tereyağı ve pekmezin birlikte oluşturdukları aroma... Batı Trakya da bu tatlı, sadece bir tarif değil; geçmişten günümüze uzanan, pekmezele unun hikayesi.

Un helvası, Batı Trakya'da eski zamanlarda üzüm pekmeziyle hazırlanmış. Bağ bozumu sonrasında, yokluk zamanlarında ya da ansızın gelen misafirler için yapılan bu helva, bölgenin paylaşım kültürünün de bir göstergesiymiş.

Pekmezli un helvası, yapımı gösterişsiz ancak sabır isteyen bir tariftir. Elbette iyi bir helvanın sırrı, sabırla kavrulan unda gizlidir. Unun rengi koyulaşıp kokusu yükselmeye başladığında içine pekmezli şerbet eklenir. Bazıları içine ceviz katar, bazıları da üzerine tarçın serper. Her aile, kendi damak zevkine uygun şekilde son dokunuşunu yapar.

Bizler bugün mutfaklarımızda bu eski tarifleri denerken aslında sadece bir tarif denemiyoruz bundan uzun yıllar öncesinde nenelerimizin yaşattığı yemek kültürünü de geleceğe taşıyoruz. Deneyeceklere şimdiden afiyet olsun!

Malzemeler

- 1 su bardağı un
- 4-5 yemek kaşığı tereyağı
- 1 su bardağı üzüm pekmezi
- 1 su bardağı su
- İsteğe göre ceviz veya tarçın

Yapılışı

Geniş bir tencerede yağ eritilir ve un ilave edilir. Ayrı kapta su ve pekmez karıştırılır. Unun rengi açık kahverengiye dönüp kokusu çıkıncaya kadar kısık ateşte kavrulur. Pekmezli karışım dikkatlice una dökülür. Hızlı hızlı karıştırılır. Helva toparlanınca altı kapatılır. Bir kaşık yardımı ile sıcakken şekil verilir. İsteğe bağlı olarak üzerine ceviz veya tarçın serpilir.

ÖZLEDİM DEMEK YETMEZ...

Türkçedeki "burnunda tütme" ile Yunancadaki "μου λείπεις" (mu lipis) üzerine bir deneme. Bazı duygular vardır ki, yüzlerce kelime onları anlatmaya kifayetsiz kalır.

"Özledim." deriz. Ancak bu kelime, yüreğimizde taşıdığımız duygunun yalnızca gölgesidir.

Çünkü insan bazen sadece özlemez. Birini içinde eksik hisseder. Yokluğunu her nefesinde taşır. İşte bu yüzden ki diller, böylesine derin duyguları anlatabilmek için sıradan kelimelerin ötesine geçen eşsiz ifadeler yaratmıştır.

Türkçede bunların belki de en güzeli, dünyada benzeri zor bulunan "burnumda tütüyorsun" sözüdür.

İlk duyulduğunda ya da başka dillere çevrildiğinde çoğu zaman anlamını yitirir. Bir insan nasıl burnunda tüter? Bu nasıl bir anlatımdır?

Oysa bu ifade, yalnızca birini hatırlamayı anlatmaz.

Bir gün, hiç beklemediğiniz bir anda, nereden geldiğini bilmediğiniz bir koku dokunur burnunuza. O an dünya olduğu yerde durur. Zaman geri çekilir. Mesafeler anlamını yitirir.

Çünkü insan bazen bir kokuyu değil, bir insanı içine çeker.

O tek nefesin içinde koskoca bir dünya saklıdır.

"Burnunda tütme", kokuyu değil; bir insanın yokluğunun, tek bir nefesle yeniden var olmasını anlatır. O artık sadece bir koku değildir. Hasretin ta kendisidir.

İşte "burnumda tütme" tam olarak budur. Birinin kokusunu gerçekten almak değildir; onun yokluğunun, varlığından daha güçlü hâle gelmesidir. Kişi görünmezdir ama her yerededir.

Gözden kaybolmuştur, fakat ruhtan hiç gitmemiştir. Nefes aldığınız her yerde ondan bir iz dolaşır.

Bu ifade, özlemi zihinden çıkarıp nefese dönüştürür. Hasret artık yalnızca kalpte değildir; kokudur, soluk alıştıdır. İnsanın bütün duyularına sinmiştir.

Özlemi en derinden anlatan bir başka ifade ise Yunancadadır: «Μου λείπεις.» (Mu lipis.)

Bu ifade de kelime kelime "Seni özlüyorum." demek değildir. Asıl anlamı çok daha derindir: "Bende eksiksin."

Yani, "Sen yoksun ve bu yüzden ben tam değilim."

Bu cümlelerin merkezinde özlem değil, eksiklik vardır. Özlenen kişi artık dışarıdaki biri değildir; insanın kendi varlığının bir parçasına dönüşmüştür. Gittiğinde yalnızca yanında bir boşluk bırakmaz, insanın içinde de bir daha doldurulamayan bir yer açılır.

Bu yüzden Yunanca, sevdiğin kişiyi dışarıda aramaktan çok, onu kendi içinde kaybetmeyi anlatır.

Ne kadar etkileyici...

Türkçe, özlemi nefese dönüştürür. Yunanca ise eksikliğe.

Biri, "Burnumda tütüyorsun." diyerek sevgiyi kokusuyla yaşatır.

Diğeri, "Mu lipis." diyerek sevgiyi, insanın kendi varlığından eksilen bir parçaya dönüştürür. İki farklı dil...

İki farklı kültür...

Ama aynı insan yüreği.

Belki de bu yüzden bazı ayrılıkların tarifi yoktur.

Çünkü sevdiğimiz insanlar hayatımızdan gerçekten çıkmazlar.

Sadece yer değiştirirler.

Yanımızdan kalbimize...

Kalbimizden nefesimize...

Ve oradan da eksik kalan tarafımıza yerleşirler.

Belki de gerçek özlem tam olarak budur.

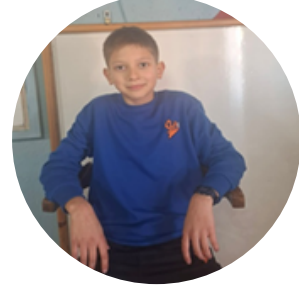
Ne unutabilmektir...

Ne de sürekli hatırlamak...

Gerçek özlem, yokluğuyla yaşamaya çalışırken bile, o insanın hâlâ senin içinde yaşamaya devam etmesidir.

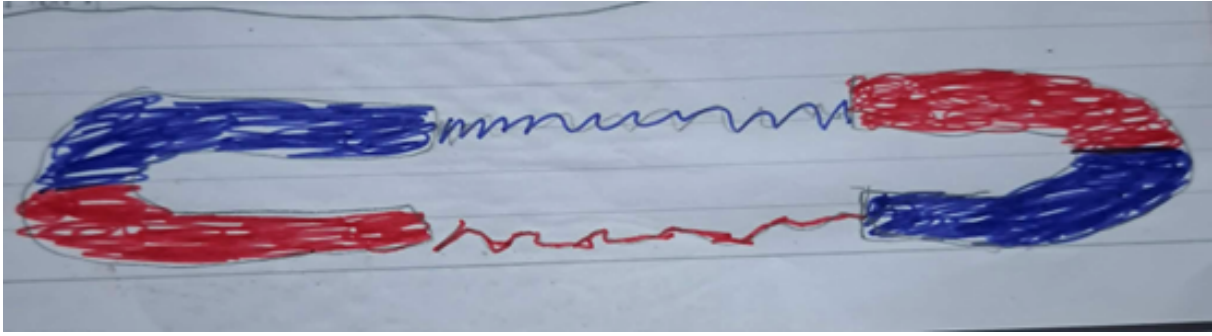

MIKNATIS NEDİR?

İSMAİL SÜLEYMANCIK
SİRKELİ İLKÖĞRETİM OKULU 5. SINIF ÖĞRENCİSİ

- Manyetik alan üreten, demir, kobalt, nikel gibi ferromanyetik maddeleri çekme özelliğine sahip cisimlerdir.
- Atomlarındaki elektronların düzenli hareketi sayesinde manyetik alan oluşur.

Özellikleri

- Kutuplar: Her mıknatısın bir Kuzey (N) ve bir Güney (S) kutbu vardır.
- Çekme/İtme: Aynı kutuplar birbirini iter (N-N, S-S), zıt kutuplar birbirini çeker (N-S).
- Manyetik Alan: Gözle görülmeyen manyetik alan çizgileri kuzeyden çıkar, güneye girer.
- Parçalanma: Mıknatıs ne kadar küçük parçalara ayrılırsa ayrılsın, her parça yeni bir mıknatıs olur ve kendi kutuplarına sahip olur.

Çektiği ve Çekmediği Maddeler

- Çeker: Demir (Fe), Kobalt (Co), Nikel (Ni) ve alaşımları (çelik gibi).
- Çekmez: Bakır (Cu), Alüminyum (Al) gibi bazı metaller ve ametaller

www.btaytd.org

www.twitter.com/BTAYTD

www.facebook.com/btaytd.wtamuga